

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 бр.1241/14
Дана 31.10.2014. године
БЕОГРАД

ВИШИ СУД
У БЕОГРАДУ
05 -12- 2014
ПРИМЉЕНО

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Зорана Савића, председника већа, Вучка Мирчића, Весне Петровић, Бојане Пауновић и Тајане Вуковић, чланова већа, са судским саветником Иреном Јушковић, као записничарем, у кривичном поступку против окривљеног Грујовић Ненада и др, због кривичног дела из члана 114 тачка 4 КЗ, у вези члана 33 КЗ и др, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, окривљеног Грујовић Ненада и бранилаца окривљених, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К бр.661/10 од 01.04.2014. године, након одржане јавне седнице већа у смислу одредбе члана 447 Законика о кривичном поступку, дана 29.10.2014. године, а у седници поводом већања и гласања одржаној дана 31.октобра 2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УСВАЈАЊЕМ жалби јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, окривљеног Грујовић Ненада, његових бранилаца адв.Ивана Бајазита, адв.Зоре Добричанин Никодиновић, адв. Милета Чогурића и адв.Александра Поповића, браниоца окривљеног Андрић Бранислава, адв.Граовац Мирослава, браниоца окривљених Станић Владимира и Андрић Бранислава, адв. Васиљевић Немање, бранилаца окривљеног Станић Владимира, адв.Минић Момчића и адв. Драгослава Огњановића, **УКИДА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду К бр.661/10 од 01.04.2014. године, па се предмет **ВРАЋА** првостепеном суду на поновно суђење.

Према окривљеном Грујовић Ненаду, **ПРОДУЖАВА СЕ** притвор по законском основу из члана 211 став 1 тачка 1 и 3 ЗКП, а који може трајати до наредне одлуке првостепеног суда.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К бр.661/10 од 01.04.2014. године, окривљени Грујовић Ненад, Станић Владимир и Андрић Бранислав оглашени су кривим и то окривљени Грујовић Ненад и Станић Владимир због извршења кривичног дела тешко убиство у саизвршилаштву из члана 114 тачка 4 КЗ, у вези члана 33 КЗ, а окривљени Андрић Владимир због извршења кривичног дела тешко убиство из члана 114 тачка 4 КЗ, помагањем у вези члана 35 КЗ, као и окривљени Грујовић Ненад и Станић Владимир због извршења кривичног дела неовлашћено коришћење туђег возила у саизвршилаштву из члана 213 став

2 у вези става 1 КЗ, у вези члана 33 КЗ и кривичног дела посебни случајеви фалсификовања исправе у саизвршилаштву из члана 356 став 1 тачка 5 КЗ, у вези члана 355 став 2 КЗ, у вези члана 33 КЗ, а окривљени Станић Владимир и кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278 став 1 КЗ, па је првостепени суд окривљеном Грујовић Ненаду претходно утврдио за кривично дело из члана 114 тачка 4 КЗ, у вези члана 33 КЗ, казну затвора у трајању од 19 година и 6 месеци, за кривично дело из члана 213 став 2 у вези става 1 КЗ казну затвора у трајању од 6 месеци, за кривично дело из члана 356 став 1 тачка 5 КЗ у вези члана 355 став 2 КЗ у вези члана 33 КЗ, казну затвора у трајању од 6 месеци, а окривљеном Станић Владимиру претходно утврдио за кривично дело из члана 114 тачка 4 КЗ у вези члана 33 КЗ казну затвора у трајању од 17 година и 6 месеци, а за кривично дело из члана 213 став 2 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 КЗ казну затвора у трајању од 6 месеци, а за кривично дело из члана 356 став 1 тачка 5 КЗ у вези члана 355 став 2 КЗ у вези члана 33 КЗ, казну затвора у трајању од 6 месеци, а за кривично дело из члана 278 став 1 КЗ казну затвора у трајању од 1 године. Затим је првостепени суд окривљеног Грујовић Ненада осудио на јединствену казну затвора у трајању од 20 година, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 06.07.2007. године, па надаље, који може трајати до упућивања окривљеног у установу за издржавање казне, а најдуже до не истекне време трајања казне изречене пресудом, окривљеног Станић Владимира на јединствену казну затвора у трајању од 18 година, а окривљеног Андрић Владимира на казну затвора у трајању од 15 година.

Оштећени су упућени на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева.

Окривљени су обавезани да на име трошкова кривичног поступка плате суду износ који ће бити утврђен посебним решењем.

Против наведене пресуде жалбу су изјавили:

-Јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 у вези члана 437 тачка 1 ЗКП и због одлуке о кривичној санкцији из члана 441 став 1 у вези са чланом 437 тачка 4 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Београду као другостепени укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање пред потпуно измењеним саставом већа.

-Бранилац окривљеног Грујовић Ненада, адв.Иван Бајазит, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о кривичним санкцијама, са предлогом да се побијана пресуда у целисти укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, те да окривљени и његов бранилац буду позвани на седницу другостепеног већа.

-Браниоци окривљеног Грујовић Ненада, адв.Зора Добричанин Никодиновић, адв. Миле Чогурић и адв. Александар Поповић, из свих законских разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду преиначи и окривљеног Грујовић Ненада применом одредбе члана 423 тачка 2 ЗКП, ослободи од оптужбе за кривично дело из члана 114 тачка 4 у вези члана 33 КЗ и из члана 213 став 2 у вези става 1 КЗ, а да одбије оптужбу за кривично дело из члана 356 став 1 тачка 5 КЗ у вези члана 355 став 1 КЗ у вези члана 33 КЗ или да исту преиначи и према окривљеном одбије оптужбу за кривично дело из члана 356 став 1 тачка 5 КЗ у вези члана 355 став 1 КЗ, у вези члана 33 КЗ, а применом одредбе члана 423 тачка 2 ЗКП ослободи га оптужбе за кривично дело из члана 213 став 2 у вези става 1 КЗ, а за кривично дело из члана 206 став 2 у вези става 1 КЗ, у вези члана 33 КЗ, да га осуди на казну блажу по мери или да побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак или да у смислу одредбе члана 446 ЗКП отвори претрес пред другостепеним судом, изведе све потребне доказне радње и након тога окривљеног Грујовић Ненада ослободи од оптужбе, имајући у виду да се ради о програмском предмету у коме се поступак води од 2007. године, да је окривљени Грујовић Ненад већ више од 7 година у притвору и има интерес да се поступак што пре оконча, те да се окривљеном укине притвор и омогући да се брани са слободе, као и да окривљени и браниоци буду позвани на седницу другостепеног већа.

-Окривљени Грујовић Ненад, из свих законских разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине незакониту пресуду у целости у складу са одредбом члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП и да укине притвор према окривљеном у складу са одредбом члана 210 став 2 и 3 ЗКП.

-Бранилац окривљеног Станић Владимира и окривљеног Бранислава Андрића, адв. Немања Васиљевић због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде Кривичног законика и одлуке о кривичној санкцији са предлогом да Апелациони суд у Београду закаже седницу већа на коју ће позвати браниоца окривљених, те да након одржане седнице већа донесе решење којим се усваја жалба браниоца окривљених и укида првостепена пресуда, а списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење или да побијану пресуду преиначи, те окривљене Владимира Станића и Бранислава Андрића ослободи одговорности да су учинили кривична дела која им се стављају на терет.

-Браниоци окривљеног Станић Владимира, адв. Минић Момчило и адв. Драгослав Огњановић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду по испитивању жалбених разлога и оцене свих изведених доказа појединачно и укупно, побијану пресуду преиначи и окривљеног Станић Владимира ослободи за сва кривична дела која су предмет оптужбе или да побијану пресуду укине и предмет врати Вишем суду у Београду као првостепеном на поновно одлучивање.

-Бранилац окривљеног Андрић Бранислава, адв.Граовац Мирослав због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду уважи жалбу и побијану пресуду преиначи, а окривљеног Андрић Бранислава ослободи од оптужби или ожалбену пресуду укине и предмет врати на поновни поступак и одлуку, те да бранилац буде обавештен и позван на седницу другостепеног већа.

На жалбу јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду одговор је поднео бранилац окривљеног Грујовић Ненада, адв.Зора Добричанин Никодиновић у коме је предложила да се након разматрања списка предмета жалба јавног тужиоца одбије као неоснована, а жалба одбране уважи, те да бранилац и окривљени буду позвани на седницу другостепеног већа.

Апелациони јавни тужилац у Београду у поднеску Ктж бр.1269/14 од 19.09.2014. године предложио је да се жалба јавног тужиоца усвоји, а жалбе окривљеног Грујовић Ненада, његових бранилаца и бранилаца окривљених Станић Владимира и Андрић Бранислава одбију као неосноване и првостепена пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Апелациони суд у Београду одржао је јавну седницу већа дана 29.10.2014. године, у одсуству уредно обавештеног заменика Апелационог јавног тужиоца у Београду, а у присуству окривљеног Грујовић Ненада, који је приведен из Окружног затвора у Београду, бранилаца окривљеног Грујовић Ненада, адв. Бајазит Ивана, адв. Зоре Добричанин Никодиновић и адв.Милета Чогурића, браниоца окривљених Станић Владимира и Андрић Бранислава адв.Васиљевић Немање, браниоца окривљеног Адрић Бранислава, адв.Мирослава Граовца и браниоца окривљеног Станић Владимира, адв.Минић Момчила, а у одсуству браниоца окривљеног Грујовић Ненада, адв.Поповић Александра, уредно обавештеног, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом и жалбама, те одговором на жалбу, па је по оцени жалбених навода и предлога, као и писменог изјашњења јавног тужиоца Апелационог јавног тужиоца у Београду, датог у напред наведеном поднеску, нашао:

Првостепена пресуда садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, имајући у виду да је побијаном пресудом прекорачена оптужба, а изрека пресуде је неразумљива, нејасна и противречна разлозима који су дати у образложењу побијане пресуде, пресуда нема разлога о одлучним чињеницама, а разлози који су дати су нејасни, неразумљиви и у знатној мери противречни. Поједине одлучне чињенице од значаја за правилно и законито пресуђење су остале неутврђене и недовољно разјашњене, тако да се пресуда заснива на погрешно и непотпуно утврђеном чињеничном стању, због чега се за сада не могу прихватити ни чињенични, ни правни закључци првостепеног суда на

којима се пресуда заснива, тако да је укидање првостепене пресуде било нужно.

Основано се жалбом јавног тужиоца побија првостепена пресуда тако што се наводи да је изрека пресуде неразумљива, имајући у виду да је Више јавно тужилаштво у Београду дана 10.03.2014. године, прецизирано оптужницу, тако што је на терет свим окривљенима стављено извршење кривичног дела тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 4 КЗ у вези члана 33 КЗ, док првостепени суд оглашава окривљене Грујовић Ненада и Станић Владимира кривим да су као саизвршиоци учинили кривично дело тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 4 у вези члана 33 КЗ, а Андрић Владимир кривично дело тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 4 КЗ, помагањем у вези члана 35 КЗ. Наиме, из списка предмета произилази да је Више јавно тужилаштво у Београду актом Кт бр.2608/06 од 10.03.2014. године, прецизирано оптужницу Кт бр.2608/06 од 31.12.2007. године, тако што је окривљеном Грујовић Ненаду, Станић Владимиру и Андрић Браниславу стављено на терет извршење у саизвршилаштву кривичног дела тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 4 у вези члана 33 КЗ, кривичног дела неовлашћено коришћење туђег возила у саизвршилаштву из члана 213 став 2 у вези става 1 у вези члана 33 КЗ и кривичног дела посебни случај фалсификовања исправе из члана 356 став 1 тачка 5 у вези члана 355 став 1 у вези члана 33 КЗ, а окривљеном Станић Владимиру и кривично дело изазивање опште опасности из члана 278 став 3 у вези став 1 КЗ, а при томе првостепени суд окривљене оглашава кривим и то окривљеног Грујовић Ненада и окривљеног Станић Владимира за кривично дело тешко убиство у саизвршилаштву из члана 114 тачка 4 КЗ у вези члана 33 КЗ, окривљеног Андрић Владимира за кривично дело тешко убиство из члана 114 тачка 4 КЗ помагањем у вези члана 35 КЗ, окривљеног Грујовић Ненада и Станић Владимира за кривично дело неовлашћено коришћење туђег возила у саизвршилаштву из члана 213 став 2 у вези става 1 КЗ, у вези члана 33 КЗ и кривично дело посебни случајеви фалсификовања исправе у саизвршилаштву из члана 356 став 1 тачка 5 КЗ у вези члана 355 став 2 у вези члана 33 КЗ, а окривљеног Станић Владимира и за кривично дело изазивање опште опасности из члана 278 став 1 КЗ. Имајући у виду наведено, а како првостепени суд у образложењу пресуде није навео због чега је изменио правну квалификацију кривичног дела и издвојио Андрић Бранислава као помагача у извршењу кривичног дела, то је изрека пресуде неразумљива и истом није потпуно решен предмет оптужбе, чиме је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 8 ЗКП.

Такође, основани су наводи жалбе јавног тужиоца, као и браниоца окривљених Владимира Станића и Бранислава Андрића, којима се истиче да је изрека пресуде неразумљива и противречна сама себи и разлозима, јер првостепени суд оглашава кривим окривљене Грујовић Ненада, Станић Владимира и Андрић Бранислава, а касније у изреци пресуде осуђује окривљене Грујовић Ненада, Станић Владимира и Андрић Владимира, па се основано наводима жалбе истиче да је изрека пресуде противречна и неразумљива, јер је

нејасно кога је првостепени суд пресудом огласио кривим и осудио, обзиром да на једном месту наводи да се ради о лицу Андрић Браниславу, а на другом месту о Андрић Владимиру.

По оцени овог суда, основани су наводи жалбе бранилаца окривљеног Грујовић Ненада, којима се истиче да је побијаном пресудом прекорачена оптужба у односу на кривично дело посебни случајеви фалсификовања исправе у саизвршилаштву из члана 356 став 1 тачка 5 КЗ, у вези члана 355 став 2 КЗ, у вези члана 33 КЗ, за које су окривљени Грујовић Ненад и Станић Владимир оглашени кривим, имајући у виду да је прецизираном оптужницом ВЈТ у Београду од 10.03.2014. године окривљенима стављено на терет извршење кривичног дела посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356 став 1 тачка 5 у вези члана 355 став 1 у вези члана 33 КЗ, па како у оптужници окривљенима није стављено на терет да су учинили ово кривично дело у погледу јавне исправе, већ да су извршили основни облик овог кривичног дела, а суд је окривљене Грујовић Ненада и Станић Владимира огласио кривим за квалификовани облик овог кривичног дела, то су основани наводи жалбе да је на овај начин прекорачена оптужба, чиме је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 9 ЗКП.

Даље, основани су наводи жалби бранилаца окривљених, којима се истиче да је првостепени суд прекорачио оптужбу у погледу умишљаја на страни окривљених, пошто је прецизираном оптужницом окривљенима стављено на терет да су кривично дело извршили са евентуалним умишљајем, будући да се у оптужници наводи "тако што су се претходно договорили, свесни свог дела и његове забрањености, као и ризика при извршењу дела, али сагласно пристају на све последице...", да би у изреци пресуде првостепени суд навео да су окривљени "...у стању урачунљивости, свесни значаја свог дела и његове забрањености и чије су извршење хтели, окривљени Грујовић Ненад и окривљени Станић Владимир, заједно и по претходном договору са окривљеним Андрић Браниславом, приликом извршења кривичног дела разбојништво са умишљајем лишили живота...", при томе из описа произилази да првостепени суд окривљене оглашава кривим за директан умишљај, па је на овај начин прекорачена оптужба.

У вези с тим, жалбама се основано истиче да је нејасно на основу чега је првостепени суд утврдио да постоји директан умишљај на страни окривљених, обзиром да суд у образложењу није дао јасне разлоге за овакав свој закључак. Наиме, да би постојао директан умишљај потребно је да су окривљени били свесни да радњама које су предузели оштећеног могу лишити живота као и да су то хтели, дакле да су хтели наступање смртне последице, а за шта првостепени суд није дао разлоге у образложењу побијане пресуде. Дакле, у образложењу побијане пресуде у потпуности је изостала оцена виности и кривице окривљених, односно првостепени суд није анализирао психички однос окривљених према извршеном кривичном делу, да ли су поступали са

умишљајем или из нехата, па пресуда нема разлоге о одлучним чињеницама које су предмет доказивања, чиме је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка.

Такође, основани су наводи жалби браниоца окривљених Владимира Станића и Бранислава Андрића, којима се истиче да је изрека побијане пресуде противречна сама себи и неразумљива, имајући у виду да првостепени суд у изреци пресуде наводи да су окривљени Грујовић Ненад, Станић Владимир и Андрић Бранислав у стању урачунљивости, свесни значаја свог дела и његове забрањености, чије су извршење хтели, окривљени Грујовић Ненад и окривљени Станић Владимир, заједно и по претходном договору са окривљеним Андрић Браниславом, приликом извршења кривичног дела разбојништва, са умишљајем лишили живота радника обезбеђења ПТТ пошиљке, оштећеног [REDACTED] а, а касније у изреци наводи да им је у извршењу предметног кривичног дела са умишљајем помогао окривљени Андрић Бранислав, који је на основу претходног плана и договора у возилу марке „Рено Клио“ чекао телефонски позив окривљених. Из наведене изреке, а како се то основано наводи жалбом, не може се закључити да ли се окривљеном Браниславу Андрићу ставља на терет да је кривично дело тешко убиство извршио у саизвршилаштву или помагањем, а посебно имајући у виду да је првостепени суд окривљеног Бранислава Андрића огласио кривим да је извршио кривично дело тешко убиство из члана 114 тачка 4 КЗ помагањем, док из чињеничног описа наведеног у изреци побијане пресуде произилази да је ово кривично дело извршио заједно са окривљенима Ненадом Грујовићем и Владимиром Станићем, односно у саизвршилаштву, па како је нејасно да ли је окривљени Бранислав Андрић кривично дело за које је оглашен кривим извршио као саизвршилац или као помагач, то је изрека пресуде неразумљива и противречна сама себи.

У вези с тим, основани су наводи жалби бранилаца окривљених којима се истиче да у побијаној пресуди нема разлога о одлучним чињеницама, јер првостепени суд у изреци пресуде наводи да су окривљени Грујовић Ненад и Станић Владимир, по претходном договору са окривљеним Андрић Браниславом, приликом извршења кривичног дела разбојништва, са умишљајем лишили живота оштећеног [REDACTED], а при томе првостепени суд у побијаној пресуди није дао разлоге на који начин је утврдио да је између окривљених претходно постигнут договор, као ни када и где је постигнут договор и пропустио је да наведе детаље постигнутог договора, односно постојање плана. Основано се у жалбама истиче да првостепени суд није дао јасне разлоге за постојање саизвршилаштва приликом извршења кривичних дела за које су окривљени оглашени кривим, као и којим доказима је утврђено да је окривљени Грујовић Ненад учествовао у радњи извршења кривичног дела из члана 213 став 2 у вези става 1 КЗ, коју је радњу предузимао, као и којом је радњом учествовао у извршењу кривичног дела из члана 356 став 1 тачка 5 КЗ у вези члана 355 став 2 у вези члана 33 КЗ, што се основано истиче жалбом браниоца окривљеног Грујовић Ненада, ко је план сачинио, ко је био упознат са

садржином плана, шта је био предмет плана и договора, које активности су биле предвиђене планом, као и ко је коју радњу предузео сваки од окривљених, односно није дао јасне разлоге због чега сматра да су окривљени поступали као саизвршиоци.

Наиме, одредбом члана 33 КЗ прописано је да је саизвршилаштво учествовање више лица у радњи извршења са умишљајем или из нехата, који заједно извршавају кривично дело или остварујући заједничку улогу другом радњом са умишљајем битно доприносе извршењу кривичног дела, а у конкретном случају недостаје индивидуализација радње сваког од окривљених и њихов објективни допринос у извршењу кривичног дела, при чему је одлучујући споразум саизвршилаца о заједничком извршењу кривичног дела, идеја поделе рада, која произилази из заједничке одлуке о делу и заједничког извршења дела, али је одлучан значај и саме радње, самог доприноса појединца. Саизвршилац је извршилац дела, а заједничко саизвршилаштво се остварује заједничким учешћем или у самој радњи извршења или на други начин и те радње морају бити на основу власти над делом извршилачке радње, а за правну квалификацију саизвршилаштва није довољно да се дело хоће као своје, већ иза воље мора да стоји одговарајући материјални или објективни суспрат у виду значајног доприноса остварења дела. Уколико је неко као извршилац кривичног дела дао озбиљан допринос, не може имати други умишљај, него извршилачки, а незнатна партиципација сведочи о непостојању извршилачке воље. Дакле, саизвршилац је онај који је, уз све друге елементе који се по законском бићу кривичног дела траже за учиниоца кривичног дела из члана 114 КЗ, предузео радњу извршења, лишење живота или један део радње, или уколико је у планираном процесу извршења на бази поделе улога предузео делатност, која је ван бића дела, али је битан део процеса извршења кривичног дела.

Стога првостепени суд није јасно определио радње окривљених, односно није уопште дао разлоге о саизвршилаштву окривљених, о међусобној подели улога, а такође није јасно образложио да ли се договор између окривљених односио на основни облик кривичног дела које је предмет оптужбе, дакле убиство или на квалификаторну околност, дакле разбојништво, или и на једно и на друго. Суд ни у једној реченици није дао образложење, нити доказ, којим би се несумњиво утврдило да је до договора уопште дошло, као и када је евентуални договор настао и на шта се конкретно односио и у односу на која кривична дела, тако да је изрека пресуде нејасна и неразумљива и у супротности са разлозима који су дати у образложењу исте, а пресуда нема разлога о одлучним чињеницама.

Даље, основано се наводима жалби бранилаца окривљених истиче да је чињенично стање у побијаној пресуди погрешно и непотпуно утврђено. Наиме, одредбом члана 428 став 9 ЗКП прописано је да ће у образложењу пресуде, којом је окривљени ослобођен од оптужбе или је оглашен кривим, суд изнети чињенице које је утврдио у кривичном поступку и из којих разлога их узима као

У односу на окривљеног Бранислава Андрића, основано се наводима жалби његових бранилаца истиче да првостепени суд није дао ниједан разлог на основу кога закључује да је окривљени помагао осталим окривљенима у извршењу дела, обзиром да првостепени суд закључак о улози овог окривљеног изводи из чињенице постојања телефонске комуникације са окривљеним Станићем, а не наводи садржину њихових разговора, па је нејасно шта је суд из овог доказа могао да утврди о месту на коме се окривљени налазио и о његовој улози у извршењу кривичног дела. Наводи суда да је на основу исказа саслушаних сведока непосредно и посредно утврдио да је окривљени Андрић Бранислав био у непосредној близини места извршења кривичног дела и да је по претходном договору пратио окривљеног Грујовић Ненада и Станић Владимира су нејасни, јер суд није навео на основу исказа којих сведока је утврдио да је окривљени Андрић Бранислав био у непосредној близини места извршења кривичног дела, да је касније сачекао и одвезао окривљеног Станић Владимира у непознатом правцу, као и из ког доказа је утврдио да је "Рено клио" стајао и чекао окривљеног Станић Владимира.

Дакле, у односу на окривљеног Андрића, првостепени суд није навео никакве чињенице и околности које би међусобно могао да повеже, а на основу којих би утврдио где се окривљени налазио у време извршења кривичног дела. Ово стога што првостепени суд није навео доказе и чињенице на основу којих је утврдио да је окривљени Андрић Бранислав, по претходном плану и договору, у возилу марке "Рено клио" чекао телефонски позив окривљених, ради преузимања врећа са новцем и бекства окривљених, па је нејасно на који начин је утврдио суд да је окривљени Андрић Бранислав чекао окривљеног Станић Владимира, како би га превезао, с обзиром да на ове околности није изведен ниједан доказ. У том смислу посебно је нејасно како је суд утврдио које су мобилне телефоне и картице мобилних оператера у критичном периоду носили и користили окривљени Станић Владимир и окривљени Андрић Бранислав, односно нејасно је како је утврдио да су мобилни телефони и картице са којих су наводно дана 24.03.2006.године, упућени, односно примљени позиви, припадали окривљенима, будући да из потврда о одузетим стварима произилази да мобилни телефони и картице мобилних оператера са којих су упућени и примљени предметни позиви, нису одузети од окривљеног Станић Владимира и окривљеног Андрић Бранислава.

Везано за комуникацију између окривљених Грујовић Ненада, Станић Владимира и Андрић Бранислава мобилним телефонима које су носили у том периоду, основано се жалбама бранилаца окривљеног Станића указује да суд није навео ниједан доказ на основу кога је могао да утврди да је окривљени Станић Владимир у наведеном периоду користио број мобилног телефона 063 180 85 30, а посебно се суд није изјаснио на који начин је утврђена ова комуникација и са којих бројева телефона, ко је међусобно комуницирао и томе слично.

Такође, суд је погрешно и непотпуно утврдио чињенично стање у односу на повреду-опекотине на ногама окривљеног Станић Владимира, имајући у виду да суд није повезао налаз и мишљење вештака медицинске струке др Милоша Јанчића, са осталим изведеним доказима, па је нејасно како првостепени суд без осталих изведених доказа на основу налаза и мишљења од 24.12.2007.године утврђује да су повреде настале управо у време извршења предметног кривичног дела дана 24.03.2006.године, обзиром да за ово није дао јасно и аргументовано образложење.

Жалбама се даље основано истиче да првостепени суд наводи да је окривљеном Грујовић Ненаду са руке спао сат "Сторм" серијски број 16825, који је пронађен на лицу места заједно са наруквицом, а да је то утврдио не само на основу исказа Топаловића, већ и других саслушаних сведока, који су се налазили у непосредној близини, али је овакав закључак првостепеног суда нејасан и неразумљив, јер првостепени суд не наводи ко је видео да је окривљеном Грујовић Ненаду са руке спао сат "Сторм", који су то сведоци и шта су исти изјавили, а што иде у прилог напред реченом да суд није извршио анализу изведених доказа, нити их је међусобно повезао, чиме је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка.

Што се тиче узорака трагова крви, за које је утврђено да сви потичу од окривљеног Грујовић Ненада, а што је утврђено упоређивањем ДНК профила Грујовић Ненада са ДНК профилима из биолошких трагова који су пронађени на лицу места где се догађај одиграо, по оцени овог суда, неспорна је чињеница да су ови ДНК профили нађени на биолошким траговима на лицу места где се догађај одиграо, али упркос чињеници да упоређивањем ДНК профила из биолошких трагова са ДНК профилем Грујовић Ненада произилази да сви потичу од од окривљеног Грујовић Ненада, што указује на присуство окривљеног Грујовић Ненада на месту где се догађај одиграо, то, по оцени овог суда, није довољно да би се утврдило да је извршено кривично дело на начин како је описано у изреци пресуде.

Такође су основани наводи жалби бранилаца окривљеног Грујовић Ненада којима се истиче да првостепени суд није навео доказе на основу којих је утврдио да је окривљени извршио кривично дело неовлашћено коришћење туђег возила у саизвршилаштву, није навео како и којим доказима је утврђено да је окривљени предузео неку од радњи извршења конкретног кривичног дела и која је то радња, нигде се не наводи на основу чега је суд утврдио које су радње окривљени предузели, а при томе првостепени суд закључује да је извршено ово кривично дело само на основу онога што је оштећени навео у кривичној пријави, а није чак ни саслушао оштећеног, односно власника возила као сведока, због чега је чињенично стање и у односу на ово кривично дело непотпуно утврђено.

Дакле, по оцени овог суда, првостепени суд је пропустио да утврди све

чињенице важне за доношење пресуде, пропустио је да изведе све доказе који су неопходни за потпуно и правилно утврђивање чињеничног стања, те да међусобно повеже ове доказе, провери наводе одбране извођењем других доказа на основу чега би могао да утврди одлучне чињенице, да правилно и потпуно утврди чињенично стање, због чега су разлози о одлучним чињеницама остали нејасни у знатној мери противречни.

Имајући у виду напред наведене разлоге, било је нужно укинути побијану пресуду, како би првостепени суд у поновном поступку отклонио битне повреде одредаба кривичног поступка на које је напред указано и донео правилну и на закону засновану одлуку у овој кривично-правној ствари.

У поновном поступку првостепени суд ће поступити по примедбама овог суда, отклонити напред наведене битне повреде одредаба кривичног поступка, проверити наводе одбране окривљеног Грујовић Ненада да у критично време није био на месту догађаја, па ће у том смислу по потреби извести друге доказе, евентуално спровести нову реконструкцију, саслушати поново сведоке, те брижљивом и правилном оценом свих доказа правилно и потпуно утврдити чињенично стање, те дати нарочито оцену веродостојности противречних доказа, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку, за коју ће дати јасне и недвосмислене разлоге, при томе имајући у виду како примедбе другостепеног суда, тако и остале примедбе на које се у изјављеним жалбама указује.

Код оваквог стања ствари, Апелациони суд у Београду жалбу јавног тужиоца у делу којим се побија одлука о кривичној санкцији и друге жалбене наводе који се односе на одлуке о кривичним санкцијама није посебно разматрао.

Апелациони суд у Београду је, сходно одредби члана 458 став 4 ЗКП, окривљеном Грујовић Ненаду продужио притвор до даље одлуке суда, по основу одредбе члана 211 став 1 тачка 1 и 3 ЗКП, налазећи да и даље стоје разлози због којих је притвор према окривљеном последњи пут продужен, с тим што ће првостепени суд водити рачуна о одредби члана 210 ЗКП, којом је прописано да је дужност свих органа који учествују у кривичном поступку и органа који им пружају правну помоћ, да трајање притвора сведу на најкраће неопходно време и да поступају са нарочитом хитношћу, ако се окривљени налазе у притвору, те да ће се у току целог поступка притвор укинути чим престану разлози на основу којих је био одређен, као и одредби члана 189 ЗКП којим је прописано да ће орган поступка водити рачуна да се не примењује тежа мера ако се иста сврха може постићи блажом мером, те да ће се мера укинути и по службеној дужности, када престану разлози због којих је одређена, односно замениће се другом блажом мером када за то наступе услови.

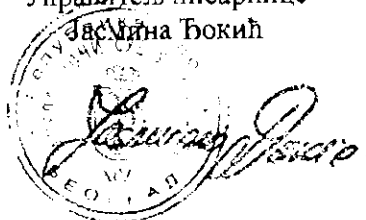
Са свега напред наведеног, а на основу одредбе члана 458 Законика о

кривичном поступку, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци овог решења.

Записничар
Ирена Јушковић, с.р.

Председник већа-судија
Зоран Савић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић

.

.